

siedzibą w Grodnie, a dwa z siedzibą w Suwałkach, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Augustowie jedno z siedzibą w Augustowie, w Krynkach jedno, w Skidlu jedno, w Słonimie dwa, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Suwałkach jedno z siedzibą w Sejnach, w Swisłoczy jedno w Wołkowysku dwa;

2) w okręgu Sądu Okręgowego w Nowogródku pięć stanowisk, z tego w Baranowiczach dwa, obydwa przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Baranowiczach z siedzibą w Baranowiczach, w Klecku jedno, w Mirze jedno, w Nieświeżu jedno, w Nowogródku dwa, z tych jedno przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego, w Stołpcach jedno i w Zdzieciole jedno;

3) w okręgu Sądu Okręgowego w Pińsku siedemnaście stanowisk, z tego w Berezie Kartuskiej jedno, w Brześciu n/Bugiem trzy, w Dawidgródku jedno, w Drohiczynie jedno, w Hancewiczach jedno, w Kamieniu Koszyrskim jedno, w Kamieńcu Litewskim jedno, w Kobryniu jedno, w Kosowie na Polesiu jedno, w Łunińcu jedno, w Pińsku trzy, z tych dwa przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego, w Pruzanie jedno, wreszcie w Stolinie jedno;

4) w okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie dwadzieścia sześć stanowisk, z tego w Braślawiu jedno, w Dołyszczach jedno, w Dziśnie jedno, w Ejszyszkach jedno, w Głębokiem jedno, w Iwju jedno, w Mołotowie jedno, w Oszmianie jedno, w Postawach jedno, w Rakowie jedno, w Smorgoniach jedno, w Świętym Janie jedno, w Szczuczynie jedno, w Trokach jedno, w Wilejce jedno, w Wilnie dziesięć, z tych przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego sześć, cztery z siedzibą w Wilnie i dwa z siedzibą w Lidzie, wreszcie w Wołożynie jedno.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

988.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 17 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Poczty i Telegrafów w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 5 lutego 1931 r. o badaniu mięsa wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy.

Na podstawie art. 22, 27—29 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r., Nr. 60, poz. 454) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. w sprawie badania mięsa wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy (Dz. U. R. P. z 1931 r., Nr. 54, poz. 443) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 16 ust. 1 po wyrazach: „uznane na podstawie chemicznego badania za zawierające barwniki” dodaje się wyrazy: „nieodzwolone w obrocie wewnętrznym”,

2) w załączniku Nr. 2 w § 1 w pkt. 2 lit. c otrzymuje brzmienie: „c) jelit — 5 gr”,

3) w załączniku Nr. 2 w § 2 pkt. 2 otrzymuje brzmienie: „za badanie każdego kawałka mięsa pod względem dostatecznego solenia, peklowania i t. p. oraz co do rozkładu gnilnego — 1 zł”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

989.

**ROZPORZĄDZENIE
NACZELNEGO NADZWYCZAJNEGO KOMISARZA
DO SPRAW WALKI Z EPIDEMJAMI**

z dnia 29 listopada 1934 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o utrzymaniu porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich, na niektóre miejscowości.

Na podstawie art. 2 i 3 ust. 1 pkt. c) ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 388), i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1934 r. w sprawie powołania Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 161) zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 346) rozciąga się na miejscowości, wymienione w załączniku do rozporządzenia niniejszego, należące do gmin wiejskich, a mające przez sposób ich zabudowania oraz ze względu na skupienia ludności charakter gmin miejskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz do spraw walki z epidemjami: *E. Piestrzyński*

Załącznik do rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dn. 29 listopada 1934 r. (poz. 989).

W Y K A Z

miejscowości, na które rozciąga się moc obowiązująca rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach, chodnikach i jezdniach w gminach miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 346).

I. Województwo łódzkie:

Powiat łódzki — Wiśniowa Góra.

II. Województwo wileńskie:

- Pow. brasławski — Jody, Miory, Opsa, N. Po-
host, Słobódka, Turmont.
Pow. dziśnieński — Parafjanów.
Pow. postawski — Miadziół, Kobylnik, Wołko-
fata.
Pow. święciański — Łyntupy, Swir.
Pow. wilejski — Kościeniewiczze, Wiązyń, Wi-
szniew, Wojstom, Żodziszki.

990.

**ROZPORZĄDZENIE
NACZELNEGO NADZWYCZAJNEGO KOMISARZA
DO SPRAW WALKI Z EPIDEMJAMI**

z dnia 1 grudnia 1934 r.

**o korzystaniu z urządzeń wodociągowych i kanaliza-
cyjnych.**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt. c) ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami, grożącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 388) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 161) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, znajdujące się w nieruchomościach, powinny być utrzymywane w stanie zdatnym do użytku.

§ 2. Zabrania się, o ile rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi:

- wyłączania urządzeń, doprowadzających wodę do nieruchomości,
- rozbioru i usuwania w całości lub w części urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych i ustępowych oraz doprowadzenia ich do stanu nieużywalności,
- utrudniania w jakiegokolwiek innej formie korzystania z urządzeń, wymienionych w pkt. b).

§ 3. Dozwolone jest zamykanie dopływu wody do nieruchomości przez zarząd miejski lub kierownictwo zakładu wodociągowego jedynie w przypadkach:

- braku wody,
- przeprowadzania koniecznych napraw,
- nieuiszczenia należności za wodę, o ile względu na zdrowie publiczne nie stoją na przeszkodzie — pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w §§ 4, 5 i 6 rozporządzenia niniejszego.

§ 4. W przypadkach nieuiszczenia należności za wodę (§ 3 lit. c) zamykanie jej dopływu do nieruchomości jest dopuszczalne po uprzednim bezskutecznym upomnieniu, zawierającym zagrożenie wyłączenia urządzeń, doprowadzających wodę; upomnienie to powinno być doręczone właścicielom lub zarządowi danej nieruchomości po upływie terminu,

określonego w §§ 5 lub 6, najpóźniej na 14 dni przed zamierzonym wyłączeniem urządzeń lub zamknięciem dopływu wody.

O zamierzonym wyłączeniu urządzeń doprowadzających wodę lub zamknięciu dopływu wody właściciel lub zarząd danej nieruchomości obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić wszystkich lokatorów domu.

§ 5. Zamykanie dopływu wody do budynków lub ich części, przeznaczonych na mieszkania, jest dopuszczalne w przypadku nieuregulowania należności za wodę w przeciągu 90 dni od daty doręczenia rachunku z zachowaniem postanowień, podanych w § 4, i może być uskutecznione jedynie na podstawie zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej pod warunkiem, że zakład wodociągowy zapewni mieszkańcom tych budynków możliwość korzystania z sieci wodociągowej przez urządzenie w odległości nie większej, niż 50 — 55 metrów od granicy nieruchomości źródeł (kranów) ulicznych.

Brak odpowiedzi powiatowej władzy administracji ogólnej w ciągu dni 7 od otrzymania przez nią podania o pozwolenie wyłączenia urządzeń, doprowadzających wodę do nieruchomości, lub zamknięcia jej dopływu uważa się za jednoznaczny z udzieleniem pozwolenia.

§ 6. Zamknięcie dopływu wody do innych nieruchomości lub ich części poza wymienionymi w § 5 ust. 1, jest dopuszczalne pod warunkami, podanymi w § 4, w przypadku nieuiszczenia należności za wodę w ciągu dni 60 od daty doręczenia rachunku.

Powiatowa władza administracji ogólnej może ze względu na zdrowie publiczne zakazać wyłączenia urządzeń doprowadzających wodę lub zamknięcia jej dopływu, albo zarządzić założenie przez zarząd wodociągowy źródeł (kranów) ulicznych.

W razie naruszenia przez zarząd miejski lub kierownictwo zakładu wodociągowego postanowień rozporządzenia niniejszego, jak również ze względu na zdrowie publiczne, powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić włączenie wyłączonych urządzeń doprowadzających wodę lub otwarcie zamkniętego jej dopływu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego, i wchodzi w życie czternastego dnia po jego ogłoszeniu.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 1 stycznia 1922 r. w przedmiocie korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 63), zmienione rozporządzeniem z dnia 21 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 517).

Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarzem do spraw walki z epidemjami: *E. Piestrzyński*